

Slecht voor de Kerk in China

Ongeldige bisschopswijdingen maken einde aan jaren van dialoog

- Chinese overheid verplichtte bisschoppen wijdingen te verrichten
- Rome excommuniceert prompt wijdingen

Erik DE SMET

In juli dwong de Chinese overheid enkele bisschoppen om twee priesters tot bisschop te wijden zonder de toestemming van de paus. Dat was de afgelopen maanden al vaker gebeurd, maar ditmaal werden betrokken priesters, aan wie Rome meermaals had gevraagd zich terug te trekken, geexcommuniceerd. Dat is de kerkrechtelijke straf voor dergelijke ongehoorzaamheid.

„Dat is in vijftig jaar niet meer gebeurd”, zucht scheutist en Chinakenner Jeroom Heyndrickx, al tientallen jaren betrokken bij de dialoog tussen Kerk en Staat in China. „Een jaar geleden werd nog een tiental bisschoppen gewijd met wederzijds akkoord van Rome en Peking. De dialoog die gedurende een halve eeuw met veel geduld en omzichtigheid werd aangeknoopt en uitgebouwd, is nu afgebroken.”

De spanningen tussen het Vaticaan en de Volksrepubliek zijn niet nieuw en leidden al jaren geleden tot een pijnlijke tweespalt tussen een ‘ondergrondse’ en een

Een Chinese priester in de provincie Shaanxi viert de mis bij een gelovige thuis. © Imageglobe

‘officiële’ Kerk. Door de pauselijke brief van 2007, waarin Benedictus XVI pleitte voor eenheid en verzoening, kwam echter een diplomatieke dialoog op gang. Delegaties onderhandelden over een akkoord over de benoeming van de bisschoppen.

Jeroom Heyndrickx: „In 2010 werden de onderhandelingen, die

mgr. Parolin van het Vaticaanse Staatssecretariaat had begeleid, plotseling afgebroken. De reden werd nooit bekendgemaakt. China bestempelde het Vaticaan ineens als „onbetrouwbaar” en wijdde voor Rome onaanvaardbare kandidaten. Die houding is niet goed te praten. Dagenlang werden bisschoppen onder druk

gezet om toch toe te geven. Op die druk reageerden vervolgens personen in de Kerk die zich verzetten tegen de dialoog met Peking. De harde lijn in Peking zowel als in Rome heeft nu de overhand.”

Zijn we dan terug naar af? Voor pater Heyndrickx was de dialoog tussen het Vaticaan en de Chinese overheid een levenswerk. „Stoer

doen, is geen garantie op succes. Zowel in Peking als in Rome zijn er voorstanders van dialoog, al ziet het er niet naar uit dat die snel hervat zal worden. Chinese katholieken, ook in de ‘officiële’ Kerk, zijn meer pausgezind dan Europese. De huidige situatie brengt hen in verwarring. Als uitgangspunt moeten we terug naar de brief van de paus uit 2007 met een pleidooi voor eenheid en verzoening. Ons werk gaat voort.”

„De harde lijn in Peking zowel als in Rome heeft nu de overhand”

Volgens de scheutist mag dit slechte nieuws niet de indruk wekken dat de Kerk in China nu verlamd is. „Het is de binnenkant van de Kerk die telt: de kerkgemeenschap die haar geloof uitdraagt in daden. Onze Verbieststichting werkt mee aan vormingsprogramma’s voor catechisten van volwassenen. Alleen al in Peking treden jaarlijks tweeduizend volwassen geloofsleerlingen toe. Die dynamiek is niet te stoppen. We moeten vooral respect hebben voor de christenen van de ‘officiële’ Kerk. Niemand wordt meer gecontroleerd door de overheid dan zij.”

Geef Zuid-Sudan een duwtje in de rug

Caritas International wil van kersverse staat een leefbaar land maken

Ilse VAN HALST

Om de prille Republiek Zuid-Sudan een hart onder de riem te steken, trekt Caritas International in haar septembercampagne de kaart van dit Oost-Afrikaanse land. Vreemd, nu in de Hoorn van Afrika miljoenen van honger sterven. Of toch niet?

„We mogen niet de fout maken te menen dat met de onafhankelijkheidsverklaring van 9 juli alle problemen zijn opgelost”, zegt Jan Weuts, noodhulpcoördinator van Caritas International. „Na 38 jaar burgeroorlog staat de bevol-

king er slecht voor. Nu al zijn er opnieuw conflicten in het noorden, aan de grens met Sudan. Ook de interne keuken speelt het land parten. In Zuid-Sudan zijn wegens stammetwisten maar liefst 73.000 ontheemden op de dool.”

Aan de grens met Congo zetten de rebellen van het LRA de boel op stelten. Daarbij komt nog dat zowat een miljoen Sudanese uit het zuiden, die sinds het uitbreken van de burgeroorlog in 1954 naar het noorden vluchtten, nu terugkeren omdat ze daar hun politieke rechten kwijtspeelen.

Wil Zuid-Sudan een leefbare staat worden, dan moeten deze problemen worden opgelost. Daarom lanceerde Caritas International al in 2010 projecten in West-Evenaar, Warab en Gazellen-Rivier-Noord.

Voorop staat het uitbouwen van de administratie, zodat allereerste projecten op vlak van gezondheidszorg, infrastructuur en onderwijs kunnen worden opgestart. Tegelijk werkt de ngo aan voedselzekerheid door de watervoorziening te verbeteren en de landbouwproductie en de veeteelt op te drijven.

Want net als buurland Congo heeft Zuid-Sudan veel potentieel, dankzij zijn aardolievoorraad en – met de Witte en Blauwe Nijl die het land doorkruisen – de aanwezigheid van water. „Met een duwtje in de rug kan het land er bovenop komen”, hoopt Weuts. De Belgische overheid erkent alvast het belang van de plannen van de katholieke ngo en kende haar 1 miljoen euro steun toe.

Ook uw hulp blijft echter nodig om te vermijden dat Zuid-Sudan in de hoek van de meest kwetsbare landen belandt en een makkelijk doelwit wordt voor plunders. Die liggen nu al op de loer. „Ze azen op het zwarte goud, maar ook de ongerepte uitgestrekte graaslanden zijn aanlok-

kelijk voor wie zelf geen landbouwgrond meer heeft, zoals bijvoorbeeld Saudi-Arabië. Onlangs werd een streek zo groot als Rwanda voor een grote som ver-

kocht aan een buitenlandse agro-industrieel.”

Giften op IBAN BE88 0000 0000 4141 met vermelding „Zuid-Sudan”.

Advertentie

Mijn Stannah Starla, de stijl die me bevalt, de teruggevonden vrijheid ...

Documentatie en gratis prijsofferte op

info@stannah.be

0800 95 950

www.stannah.be

Naam + Voornaam
Adres
Postcode Stad
Tel: E-mail

Stannah bvba, Poverstraat 94, 1731 Relegem

Stannah

Als het vee door droogte andere graaslanden opzoekt, creëert dat onderlinge twisten tussen de stammen. © Caritas/David Snyder